

(ОБЈАВЉЕНО у „Службеном гласнику БиХ - Међународни споразуми “, број: 13/06)

На основу члана V. 3. д) Устава Босне и Херцеговине и сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПС БиХ, број 354/06. од 7. септембра 2006. године), Предсједништво Босне и Херцеговине је на 99. сједници, одржаној 21. септембра 2006. године, донијело

ОДЛУКУ

О РАТИФИКАЦИЈИ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ О ИЗБЈЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЕЧАВАЊА УТАЈЕ ПОРЕЗА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И ИМОВИНУ

Члан 1.

Ратификује се Споразум између Босне и Херцеговине и Републике Словеније о избјегавању двоструког опорезивања и спречавања утаје пореза у односу на порезе на доходак и имовину, потписан у Љубљани 16. маја 2006. године на енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у преводу гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ О ИЗБЈЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЕЧАВАЊА УТАЈЕ ПОРЕЗА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И ИМОВИНУ

Босна и Херцеговина и Република Словенија, желећи да закључе Споразум о избјегавању двоструког опорезивања и спречавању утаје пореза у односу на порезе на доходак и имовину,

Споразумјеле су се о следећем:

ПОГЛАВЉЕ II. - ОКВИР СПОРАЗУМА

Члан 1.

Лица на која се примјењује Споразум

Овај Споразум се примјењује на лица која су резиденти једне или обе уговорне државе.

Члан 2.

Порези на које се примјењује Споразум

(1) Овај Споразум се примјењује на порезе на доходак и на имовину коју су наметнуле државе уговорнице или њене политичке јединице или локалне власти, независно од начина наплате.

(2) Порезима на доходак и на капитал сматрају се сви порези који су наметнути на укупан доходак, на укупну имовину или на дијелове дохотка или имовине, укључујући порезе на приходе од отуђења покретне или непокретне имовине, порезе на укупне износе плата или накнада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

(3) Постојећи порези на које ће се примјењивати Споразум су посебице:

а) у Словенији:

(и) порез на приход правних лица;

(ии) порез на доходак физичких лица;

(иии) порез на добит (у даљем тексту: словеначки порез);

б) у Босни и Херцеговини:

(и) порези на доходак;

(ии) порез на добит;

(иии) порез на имовину (у даљем тексту: босанско-херцеговачки порез).

(4) Споразум се такођер примјењује и на исте или битно сличне порезе који су после потписивања овог Споразума наметнути поред или умјесто постојећих пореза. Надлежни орган и држава уговорница обавијестиће једни друге о значајним промјенама у њиховим пореским законима.

ПОГЛАВЉЕ ИИ. - ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 3.

Опште дефиниције

(1) За потребе овог Споразума, уколико контекст другачије не захтијева:

а) израз "Словенија" означава Републику Словенију;

б) израз "Босна и Херцеговина" означава Босну и Херцеговину;

ц) изрази "држава уговорница" и "друга држава уговорница" означавају Словенију или Босну и Херцеговину, зависно од контекста;

д) израз "политичка јединица" у случају Босне и Херцеговине означава ентитете: Федерацију Босне и Херцеговине и Републику Српску и Дистрикт Брчко;

е) израз "лице" обухвата физичко лице, компанију или било који други орган састављен од лица;

ф) израз "компанија" означава било који заједнички или јединицу која се сматра заједничким органом у пореске сврхе;

г) израз "предузеће" примјењује се на било какво пословање;

х) изрази "предузеће државе уговорнице" и "предузеће друге државе уговорнице" означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице државе, односно резидент друге државе уговорнице;

и) израз "међународни саобраћај" означава саобраћај поморским бродом или друмским превозним возилом, којим управља предузеће чије се сједиште стварне управе налази у држави уговорници, осим ако се поморски брод, авион или друмско превозно возило користи искључиво између мјеста у другој држави уговорници;

ј) израз "надлежни орган" означава:

(1) у случају Словеније: Министарство финансија Републике Словеније или његов овлашћени представник;

(2) у случају Босне и Херцеговине: Министарство финансија и трезора или његов овлашћени представник;

к) израз "држављанин" означава:

и. било које физичко лице које има држављанство уговорне државе;

ии. било које правно лице, партнерство или удружење које такав свој статус стиче према важећим законима у уговорној држави;

л) израз "пословање" укључује вршење професионалних услуга или других дјелатности независног карактера.

(2) Приликом примјене овог Споразума у било које вријеме од стране државе уговорнице, сваки израз који у њему није дефинисан ће, уколико контекст не захтијева другачије, имати значење у складу са законом који се примјењује у тој држави који се односи на порезе на које се овај Споразум примјењује. Свако значење у складу са важећим пореским законима те државе има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4.

Резидент

(1) За потребе овог Споразума израз "резидент државе уговорнице" означава лице које у складу са законима те државе подлијеже опорезивању у тој држави на основу свог пребивалишта, боравишта, мјеста управе или било којег другог критеријума сличне природе, и такођер означава ту државу, њену политичку јединицу или локалну

власт. Овај израз не укључује особу која у тој држави подлијеже опорезивању само на приход из извора у тој држави или само на имовину која се у њој налази.

(2) Ако је, у складу са одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, њен статус се одређује на следећи начин:

а) сматра се да је резидент државе у којој има стално мјесто становања; ако има стално мјесто становања у обе државе, сматра се да је резидент државе с којом има тјешње личне и економске везе (средиште животних интереса);

б) ако се не може одредити у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално мјесто становања, сматра се да је резидент државе у којој има уобичајено мјесто становања;

ц) ако има уобичајено мјесто становања у обе државе или ни у једној од њих, сматра се резидентом државе чији је држављанин;

д) ако је држављанин обе државе или ни једне од њих, надлежни орган и држава уговорница ријешаће питање заједничким договором.

(3) Ако је у складу са одредбама става 1. овог члана, лице, осим физичког лица, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент државе уговорнице у којој се налази његово сједиште стварне управе.

Члан 5.

Стална јединица

(1) Израз "стална јединица", за потребе овог Споразума, означава стално мјесто пословања кроз које, у потпуности или дјелимично, предузеће обавља посао.

(2) Израз "стална јединица" посебице подразумијева следеће:

а) сједиште управе;

б) филијалу;

ц) пословницу;

д) фабрику;

е) радионицу, и

ф) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго мјесто искоришћавања природних богатстава.

(3) Градилиште, грађевински, монтажни или инсталациони пројекти или повезане надзорне или консултантске дјелатности представљају сталну јединицу само ако такво мјесто, пројекат или активности трају дуже од дванаест мјесеци;

(4) Без обзира на претходне одредбе овог члана, израз "стална јединица" не подразумева:

а) употребу објеката искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке добара или робе која припадају предузећу;

б) одржавање залихе добара или робе која припадају предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;

ц) одржавање залихе добара или робе која припадају предузећу искључиво у сврхе прерађивања од стране другог предузећа;

д) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прикупљања информација за предузеће;

е) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху обављања неких других дјелатности за предузеће, које су привременог или помоћног карактера;

ф) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху комбинације дјелатности наведених у тачкама а) до е) овог става, под условом да је укупна дјелатност сталног мјеста пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

(5) Без обзира на одредбе ставова 1. и 2., када лице, осим заступника са самосталним статусом на којег се примјењује став 7., дјелује у име предузећа, посједује и уобичајено користи у држави уговорници овлаштења да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће име сталну јединицу у тој држави у односу на дјелатност коју то лице обавља за предузеће, осим ако су дјелатности тог лица ограничене на дјелатности наведене у ставу 4., које, ако би се обављале преко сталног мјеста пословања, не би ово стално мјесто пословања чиниле сталном јединицом према одредбама тог става.

(6) Не сматра се да предузеће има сталну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог заступника са самосталним статусом, уколико та лица дјелују у оквиру својих уобичајених пословних дјелатности.

(7) Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролира или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој држави (преко сталне јединице или на други начин) сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном јединицом друге компаније.

ПОГЛАВЉЕ ИИИ. - ПОРЕЗ НА ДОХОДАК

Члан 6.

Доходак од непокретне имовине

(1) Доходак који оствари резидент државе уговорнице од непокретне имовине (укључујући доходак од пољопривреде и шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Израз "непокретна имовина" има значење у складу са законом државе уговорнице у којој се односна имовина налази. Овај израз у сваком случају укључује имовину која припада непокретној имовини, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примјењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодоуживање непокретне имовине и права на промјењива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или права на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; поморски бродови и авиони не сматрају се непокретном имовином.

(3) Одредбе става 1. примјењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретне имовине.

(4) Одредбе ставова 1. и 3. примјењују се и на доходак од непокретне имовине предузећа.

Члан 7.

Добит од пословања

(1) Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници на споменути начин, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује у тој сталној јединици.

(2) Зависно од одредаба става 3., када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној јединици приписује добит коју би могла остварити да је било одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним дјелатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем, чија је стална јединица.

(3) При одређивању добити сталне јединице, признају се као одбици трошкови (осим трошкова који се не би могли одбити да је стална јединица засебно предузеће државе уговорнице) који су направљени за потребе сталне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална јединица или на другом мјесту.

(4) Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа, став 2. не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује. Усвојени метод расподеле, међутим, треба бити такав да резултат буде у складу са принципима из овог члана.

(5) Сталној јединици не приписује се добит ако та стална јединица само купује добра или робу за предузеће.

(6) За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној јединици одређује се истим методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи другачије.

(7) Када добит обухвата поједине дохотке који су регулисани другим члановима овог Споразума, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

Међународни саобраћај

(1) Добит од коришћења поморских бродова, авиона или друмских превозних возила у међународном саобраћају опорезује се само у држави уговорници у којој се налази сједиште стварне управе предузећа.

(2) Ако се сједиште стварне управе предузећа које се бави поморским саобраћајем налази на броду, сматра се да је сједиште стварне управе у држави уговорници у којој се налази матична лука брода или, ако нема матичне луке, у држави уговорници чији је резидент корисник поморског брода.

(3) Одредбе става 1. примјењују се и на добит од учествовања у заједничким фондовима, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.

Повезана предузећа

(1) Ако:

а) предузеће државе уговорнице судјелује директно или индиректно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или

б) иста лица судјелују директно или индиректно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако се у оба случаја, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезивати.

(2) Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе, и сходно томе опорезује, добит предузећа друге државе уговорнице која је била опорезована у тој другој држави и тако укључена добит представља добит коју би остварило предузеће првопоменутих државе уговорнице да су услови договорени између та два предузећа били као услови договорени између два независна предузећа, онда ће другопоменути држава уговорница учинити одговарајућа прилагођавања износа пореза који је наплатив на такву добит, ако их буде сматрала оправданим. Приликом одређивања споменутог прилагођавања узимат ће се у обзир остале одредбе овог Споразума, а надлежни орган уговорних држава ће се по потреби узајамно консултовати.

Члан 10.

Дивиденде

(1) Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

(2) Међутим, дивиденде се такођер могу опорезивати и у држави чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је примаоц дивиденди резидент друге државе уговорнице, утврђени порез не може бити већи од:

а) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је примаоц дивиденди компанија која посједује директно најмање 25 одсто имовине компаније која исплаћује дивиденде;

б) 10 одсто бруто износа дивиденди у свим осталим случајевима.

Надлежни орган и држава уговорница ће међусобним договором одредити начин примјене ових ограничења.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

(3) Израз дивиденде, у овом члану, означава доходак од акција, оснивачких акција или других права учествовања у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши распоdjелу.

(4) Одредбе ставова 1. и 2. не примјењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне jединице која се налази у тој држави, а имовина у вези са којом се исплаћују дивиденде стварно припада тој сталној jединици. У том случају примјењују се одредбе члана 7.

(5) Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава уговорница не може наметнути порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако се те дивиденде исплаћују резиденту те друге државе или ако имовина на основу које се дивиденде исплаћују стварно припада сталној jединици која се налази у тој другој држави, нити нерасподиjељену добит компаније опорезивати порезом на нерасподиjељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподиjељена добит у потпуности или дjелимично састоје од добити или дохотка који су настали тој другој држави.

Члан 11.

Камата

(1) Камата која настаје у држави уговорници, а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Међутим, камате се такођер могу опорезивати у држави уговорници у којој настају и у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, тако утврђен порез не може прелазити 7 одсто бруто износа камате. Надлежни орган и држава уговорница ће међусобним договором утврдити начин примјене овог ограничења.

(3) Независно од одредаба став 2., камата која настаје у држави уговорници ће бити изузета од пореза у тој држави ако:

а) је платиоц камате влада те државе уговорнице или њена политичка јединица, локална власт или централна банка;

б) се камата плаћа влади друге државе уговорнице или политичкој јединици, локалној власти или централној банци те државе;

ц) је камата плаћена у односу на кредит дан, одобрен, гарантован или осигуран од стране институције која је овлаштена према домаћем закону о осигурању и финансирању међународних пословних трансакција те државе.

(4) Израз "камата" у овом члану означава приход од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога јесу ли обезбјеђена залогом и стиче ли се на основу њих право на учествовање у добити дужника, а посебне приход од државних хартија од вриједности и приход од државних обвезница или обвезница зајма, укључујући премије и награде на такве хартије од вриједности, обвезнице или обвезнице зајма. Затезна камата се не сматра каматом у смислу овог члана.

(5) Одредбе ставова 1. и 2. се не примјењују ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје преко сталне јединице која се налази у тој држави, а потраживање дуга на који се плаћа камата је стварно повезано са сталном јединицом. У том случају примјењују се одредбе члана 7.

(6) Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатиоц камате резидент те државе. Ако особа која плаћа камату, без обзира на то је ли резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну јединицу с којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална јединица, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална јединица.

(7) Ако се износ камате, због посебног односа између платиоц и стварног власника или између њих и треће особе, имајући у виду потраживање дуга за које се камата плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника, одредбе овог члана примјењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају, преплаћени износ опорезује се у складу са законима сваке уговорне државе, имајући у виду остале одредбе овог Споразума.

Члан 12.

Ауторске накнаде

(1) Ауторске накнаде које настају у држави уговорници, а њихов стварни корисник је резидент друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

(2) Ауторске накнаде се могу опорезивати и у држави уговорници у којој настају у складу са законима те државе, али ако је стварни власник тих ауторских накнада резидент друге уговорне државе, тако утврђени порез не може бити већи од 5 одсто

бруто износа ауторских накнада. Надлежни орган и држава уговорница ће међусобним споразумом утврдити начин примјене овог ограничења.

(3) Израз "ауторске накнаде" у овом члану означава плаћање било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторских права на књижевно, умјетничко или научно дјело, укључујући кинематографске филмове или филмове и траке за радијско или телевизијско емитирање, било којег патента, заштитног знака, нацрта, модела, плана, тајне формуле или процеса или информације које се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

(4) Одредбе ставова 1. и 2. се не примјењују ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају преко сталне јединице која се налази у тој другој држави уговорници, а право или имовина у вези са којима се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној јединици. У том случају примјењују се одредбе члана 7.

(5) Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатиоц резидент те државе. Ако се особа која плаћа ауторске накнаде, без обзира на то је ли резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну јединицу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада које сноси та стална јединица, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална јединица.

(6) Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и треће особе, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана се примјењују само на износ који би тада био договорен. У том случају, преплаћени износ опорезује се у складу са законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог Споразума.

Члан 13.

Приход од имовине

(1) Приход који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6., а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Приход од отуђења покретне имовине која представља дио имовине намијењене за пословање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави, укључујући и приход од отуђења такве сталне јединице (саме или са цијелим предузећем), може се опорезивати у тој другој држави.

(3) Приход од отуђења поморских бродова, авиона или друмских превозних возила у међународном саобраћају или покретне имовине која служи за коришћење таквих поморских бродова, авиона или друмских превозних возила, опорезује се само у држави уговорници у којој се налази мјесто стварне управе предузећа.

(4) Приход од отуђења имовине, осим имовине наведене у ставовима 1., 2. и 3., опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14.

Приход из радног односа

(1) Зависно од одредаба чланова 15., 16., 18. и 19., плате, накнаде и остала слична примања која оствари резидент државе уговорнице од рада опорезује се само у тој држави, осим ако се такав рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања се могу опорезивати у тој другој држави.

(2) Без обзира на одредбе става 1., примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа у другој држави уговорници, опорезују се само у првопоменутој држави ако су испуњени сљедећи услови:

а) примаоц борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у било којем дванаестомјесечном периоду које почиње или се завршава те пореске године; и

б) примања се исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе; и

ц) примања не падају на терет сталне јединице коју послодавац има у тој другој држави.

(3) Без обзира на претходне одредбе овог члана, примања остварена из радног односа на поморском броду, авиону или друмском превозном возилу који се користе у међународном саобраћају могу се опорезивати у држави уговорници у којој се налази стварно мјесто управе предузећа.

Члан 15.

Накнаде директора

Накнаде директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице у својству члана одбора директора или надзорног одбора компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 16.

Умјетници и спортисти

(1) Независно од одредаба чланова 7. и 14., доходак који оствари резидент државе уговорнице личним обављањем дјелатности извођача као што је позоришни, филмски, радио или телевизијски умјетник или музичар или спортиста у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Ако доходак од лично обављених дјелатности извођача или спортисте не припада лично извођачу него другом лицу, тај се доходак, независно од одредаба чланова 7. и 14. може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене дјелатности извођача или спортиста.

(3) Одредбе ставова 1. и 2. се не примјењују на доходак од активности које извођач или спортиста обави у држави уговорници ако је посјета тој држави у цијелости или већим дијелом потпомогнута јавним фондовима друге државе уговорнице или њене политичке јединице или локалне власти, или је дјелатност изведена према културном споразуму или у оквиру програма културне или спортске размјене, који су одобриле обе државе уговорнице. У том случају, доходак се опорезује само у држави уговорници чији је извођач или спортиста резидент.

Члан 17.

Пензије

Зависно од одредаба става 2. члана 18., пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице на основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

Члан 18.

Услуге за потребе Владе

(1) а) Плате, накнаде и друга слична примања, осим пензија, које плаћа држава уговорница или њена локална власт физичком лицу за услуге учињене тој држави, политичкој јединици или власти, опорезују се само у тој држави.

б) Међутим, те плате, награде и друга слична примања опорезују се само у тој држави ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе и:

(и) држављанин је те државе, и

(ии) није постало држављанин те државе само због вршења услуга.

(2) а) Свака пензија коју физичком лицу плаћа држава уговорница, политичка јединица или њена локална власт, директно или из фондова за плаћање услуга пружених држави, политичкој јединици или њеним властима, опорезује се само у тој држави.

б) Међутим, та пензија се опорезује само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

(3) Одредбе чланова 14., 15., 16. и 17. се примјењују на плате, накнаде и друга слична примања и пензије које се плаћају за услуге пружене у вези са пословањем које обавља држава уговорница, њена политичка јединица или локална власт.

Члан 19.

Професори и истраживачи

(1) Физичко лице које борави у држави уговорници у сврху држања наставе или провођења истраживања на универзитету, колеџу, школи или другој сличној установи која се налази у тој држави уговорници и која је призната од владе те државе и која

јесте или је била директно прије одласка резидент друге државе уговорнице, ће бити изузета од пореза у првопоменутој држави уговорници за накнаду за држање наставе или истраживање на период који не прелази двије године од датума њеног првог боравка у првопоменутој држави уговорници у ту сврху, ако таква надокнада настаје из извора ван те државе.

(2) Никаква изузимања се неће давати према ставу 1. у односу на било које накнаде за истраживање ако такво истраживање није изведено ради општег интереса, већ у приватну корист одређеног лица или групе лица.

Члан 20.

Студенти

(1) За исплате које студент или лице на стручној обуци, која јесте или је директно прије одласка у државу уговорницу била резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, прими у сврху издржавања, образовања или обучавања, не плаћа у тој држави порез ако су та средства из извора ван те државе.

(2) У односу на донације, стипендије и накнаде из радног односа које нису обухваћене у ставу 1., студент или лице на пословној обуци из става 1. ће, уз то, имати право у току свог образовања или обуке на иста изузимања, олакшице или умањења у односу на порезе, које су доступне резидентима државе уговорнице у којој то лице борави.

Члан 21.

Остали доходак

(1) Дијелови дохотка резидената државе уговорнице, без обзира на то гдје настају, који нису регулирани у претходним члановима овог Споразума опорезују се само у тој држави.

(2) Одредбе ставова 1. и 2. не примјењују се на доходак, осим на доходак од непокретне имовине дефинисане у ставу 2. члана 6., ако је приматељ дохотка резидент државе уговорнице и обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа, стварно припадају тој сталној јединици. У том случају примјењују се одредбе члана 7.

ПОГЛАВЉЕ ИВ. - ОПОРЕЗИВАЊЕ ИМОВИНЕ

Члан 22.

Имовина

(1) Имовина која се састоји од непокретне имовине наведене у члану 6., коју посједује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

(2) Имовина која се састоји од покретне имовине која представља дио имовине намијењене пословању сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

(3) Имовина која се састоји од поморских бродова, авиона или друмских превозних возила који се користе у међународном саобраћају, као и од покретне имовине која служи за коришћење таквих поморских бродова, авиона и друмских превозних возила опорезује се само у држави уговорници у којој се налази сједиште стварне управе предузећа.

(4) Сва остала имовина резидената државе уговорнице опорезује се само у тој држави.

ПОГЛАВЉЕ V. - МЕТОДИ ОТКЛАЊАЊА ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

Члан 23.

Отклањање двоструког опорезивања

(1) Ако резидент државе уговорнице остварује доходак или посједује имовину која, у складу са одредбама овог Споразума, може бити опорезована у другој држави уговорници, онда ће првопоменута држава уговорница одобрити:

а) одбитак од пореза на доходак тог резидента износ једнак износу пореза на доходак који је плаћен у тој другој држави;

б) одбитак од пореза на имовину тог резидента износ једнак износу пореза на имовину који је плаћен у тој другој држави.

Овакав одбитак неће прелазити, у било којем случају, онај дио пореза на доходак или имовину, обрачунатих прије одбитка, а који је одговарајући, у зависности од случаја, дохотку или имовини који могу бити опорезивани у тој другој држави.

(2) Ако је у складу са било којом одредбом овог Споразума доходак остварен или имовина посједована од стране резидента државе уговорнице изузета од плаћања пореза у тој држави, та држава може и поред тога, приликом обрачуна износа пореза на преостали доходак или имовину тог резидента, узети у обзир изузети доходак или имовину.

ПОГЛАВЉЕ VI. - ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 24.

Једнак третман

(1) Држављани државе уговорнице не подлијежу у другој држави уговорници опорезивању или захтјеву у вези са опорезивањем које је другачије или теже од опорезивања или захтјева у вези са опорезивањем којима држављани друге државе у истим условима, а посебне у односу на пребивалиште, подлијежу или могу подлијегати.

Независно од одредаба члана 1., ова одредба се такођер примјењује на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.

(2) Опорезивање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обавља исте дјелатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава личне накнаде, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због друштвеног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

(3) Осим у случајевима предвиђеним ставом 1. члана 9., ставом 6. члана 11., или ставом 6. члана 12., камата, ауторске накнаде и друге исплате које плаћа предузеће државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, ради одређивања опорезивих доходака тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су исплаћене резиденту првопоменутој државе. Такођер, дугови предузећа државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, ради одређивања опорезиве имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били договорени с резидентом првопоменутој државе.

(4) Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или дјелимично посједују или контролишу, директно или индиректно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави не подлијежу опорезивању или захтјеву у вези са опорезивањем, које је другачије или теже од опорезивања и захтјева у вези са опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменутој државе подлијежу или могу подлијегати.

(5) Одредбе овог члана примјењују се на порезе споменуте у члану 2. овог Споразума.

Члан 25.

Поступак заједничког споразумијевања

(1) Ако особа сматра да мјере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезивана у складу са одредбама овог Споразума, она може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законима тих држава, изложити свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је она држављанин или, ако његов случај потпада под став 1. члана 24., држави чији је држављанин. Случај се мора изнијети у року од три године од када је први пут примљена обавијест о акцији која је резултирала опорезивањем које није у складу са одредбама овог Споразума.

(2) Надлежни орган ће, ако сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности сам доћи до одговарајућег рјешења, настојати ријешити случај заједничким договором са надлежним органом друге државе уговорнице са циљем избјегавања опорезивања које није у складу са одредбама овог Споразума. Сваки постигнути договор се примјењује без обзира на временска ограничења у домаћем закону држава уговорница.

(3) Надлежни орган и држава уговорница настојаће заједничким договором отклонити тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примјени овог Споразума. Они се могу и савјетовати ради избјегавања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени у овом Споразуму.

(4) Надлежни орган и држава уговорница могу међусобно комуницирати директно у сврху постизања споразума у смислу претходних ставова.

Члан 26.

Размјена информација

(1) Надлежни орган и држава уговорница размјењују информације потребне за примјену одредаба овог Споразума или домаћег закона који се односи на порезе било сваке врсте и описа заведене од стране држава уговорница, њихових политичких јединица или локалних власти, уколико опорезивање предвиђено тим законима није у супротности са овим Споразумом. Размјена информација није ограничена члановима 1. и 2. Свака информација примљена од државе уговорнице сматра се тајном на исти начин као и информација добивена у складу са домаћим законом те државе и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за процјену или наплату, спровођење или казнено гоњење, или утврђивање жалби у односу на порезе споменуте у првој реченици. Таква лица или власти ће користити информације само у те сврхе. Они могу саопштити те информације у јавном судском поступку или у судским одлукама.

(2) Одредбе става 1. не могу се ни у којем случају тумачити као обавеза државе уговорнице да:

- а) предузима управне мјере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;
- б) даје информације које се не могу добити у складу са законима или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;
- ц) даје информације које откривају било коју трговинску, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или трговински поступак или информацију чије би саопштавање било супротно јавном поретку.

Члан 27.

Чланови дипломатских и конзуларних представништава

Одредбе овог Споразума не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзуларних представништава према општим правилима међународног права или одредаба посебних споразума.

ПОГЛАВЉЕ ВИИ. - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 28.

Ступање на снагу

(1) Државе уговорнице обавијестиће написмено једна другу, преко дипломатских канала, да су процедуре потребне у складу са њиховим важећим законом обављене. Овај Споразум ступа на снагу на дан примања посљедњег обавјештења.

(2) Овај Споразум ће се примјењивати:

а) на порезе задржане на извору, на доходак који је остварен на дан или након првог дана трећег мјесеца након датума на који је овај Споразум ступио на снагу;

б) на остале порезе на доходак и порезе на имовину, на порезе примјењиве за било коју годину у којој се може наметнути порез, почевши од дана или након 1. јануара прве календарске године након оне у којој је овај Споразум ступио на снагу.

Члан 29.

Престанак важења

(1) Овај Споразум остаје на снази све док га не раскине једна од држава уговорница. Свака уговорна држава може раскинути Споразум дипломатским путем, давањем обавјештења о раскидању најмање шест мјесеци прије краја било које календарске године након периода од пет година од потписивања овог Споразума. У том случају, Споразум се престаје примјењивати:

а) на порезе задржане на извору, на доходак остварен на дан или након 1. јануара прве године након године када је обавјештење издато;

б) на остале порезе на доходак и порезе на имовину, на порезе примјењиве, за било коју годину у којој се може наметнути порез, почевши од дана или након 1. јануара прве календарске године након године у којој је обавјештење издато.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај Споразум.

Састављено на дан 16. маја 2006. године, у два оригинална примјерка на енглеском језику.

За Босну и Херцеговину
Мирсад Кебо

За Републику Словенију
др. **Андреј Бајук**

Члан 30.

Ова Одлука ће бити објављена у "Службеном гласнику БиХ" на хрватском, српском и босанском језику и ступа на снагу даном објаве.

Број 01-011-1553-15/06
21. септембар 2006. године
Сарајево

Предсједавајући
Сулејман Тихић, в. р.